

המוסף לשבת

מימין לשמאל

ארנס: הכל עבודה עברית - גם המטוס, גם היידוט

רוב האנשים מניחים כי ארנס הוא איש עסקים, אך למעשה הוא איש עבודה עברית. ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן". ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן".

ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן". ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן".

ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן". ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן".

ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן". ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן".

נבדק מלשונות חלב שמיים על ידי עובדי תחנת האוויר, משה ארנס, לאחר שהגיע למסע מכתב והתפטרות.

ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן". ארנס, 66, הוא מנהל תחום המטוסים ב"אווירן" ובעבר מנהל תחום המטוסים ב"אווירן".

"אני לא יוצא מהחיים הפוליטיים. אני נמצא עמוק בחיק החיות"

חייכנית שחצנה קרוב לכיסא של חשד. שמיים חללים על חשד. אני מנסה להוציא מארנס מילות ביקורת על מנהגות של שמיים בפרשת קירקוע הלבאי. עבודה קשה, שרון, רוד לוי, חיו עושים אולי מתקטע הזה נאום בחירות. ארנס מנסה מאד להתאפק.

1011 ס' 1011

THE UNIVERSITY OF JORDAN
LIBRARY
6832
JAN 6 1988

הוא עקש עד אימה, אומרים מקורבים על נסים. לא נוסגול לסבול לחצים, והם גורמים לו להתעקש. איומים בעניינים אותו על הרגלים האחריות. (זום 77)

הארץ של הלב

מאת בינה ברזל

למה נסים לא התרגש מן הביקורת גברו ברוחו. זה לא משנה, אלא, מה שעשתה עיתון לאתר ההלכות וההתנסויות במשך שנה שבה עסקו בלימוד הסוגיה. זה לא משנה, מעריכים גורמים בלבד, רק אם לא יקרים הסכם האידול על הלימים עם זהות. בכל תמיס אחר חייב היה נסים להביא

**נסים לא התרגש
השבו מן הביקורת
בחרות. הוא, שפונק
עד בה בתפקידים מבלי
להתאמץ, ראה את
הנולד וגייש לעצמו
מחנה. עכשיו הוא מובן
לפסקידין בחרות**

בשבו את קולות אידאגתה סחרות. במפלגה הליברלית, אבן, ירעו רוקא להעריך את נאמנותו של נסים לקולות הציונים. כליבור, תפקידים, שאחרים היו עושים הרבה להשיגם, נפלו לריון כפרי בשל, כמעט מלי מאמץ, הכללתו כח' מסעם הציונים המליים, התומכים שהודשו לו, שמהם ארלין ו'ל במפלגה, תיק המשפטים, תיק האוצר, אסילן שר, מודעי וטח, אשר מוכנים לאכול זה את זה חיים מרם נגדו נסים.

סעם הלם שייבחר למנהיג הליברלים במערכת של משרת. הוא טיפס חזים מוכים עם כל הידיים. במפלגת הליבור המאוחדת יכול היה לחלח לו עתיר מוכחות גסות, גם ספרדי, גם חסידי הגאון של בנין ושמיר. לא קוסר, כראש ולא מפקח את ראשי זהות. באחרונה כשר הביר של מלגתו, הוא סבן אפילו את מעמלו של מודעי כראשון הליברלים במפלגה המאוחדת. היום מצפה נסים בהתרגשות ליום שנת התקצוב בהישג נאה, שאמשיך יחיה להתאמץ בו.

כשמונחים לו מקורכו ואומרים שיחיה ראשימפלגה, הוא דוחה את דעינו בתנועת כיבור.

השבו התברר, כי קירקע את היריד סן השחקים גם את, הצמיחת הגל, נסים תואר בחרות באיש חרע של הליברלי, הפגינו גברו מל מצוות אבן, שרים מרעו עליו בחרות ופוליס מוכרים דורש למסור.

נסים ירע שייעמוד מבני לחצים קשים, אך נראה שלא צימה לעימות בה קשה עם חבריו בצמרת הליבור. תחילה היה זה מודעי, וה על חקן שר אצרו מוצלח לשכר, חקע לו סבן תבן כשהציג אלטרנטיבה לקידוק חליבה. אחריו תייבבו שרון וארנס בתמיכה למספר נסים, נמכט למוח חוק, האן לא רק על תקצוב המדינה וכל התוכנית להבאת המשק, אלא גם על עצמו. אם היתה פרייה ותקצוב בגלל הליבה מכיאה לבישולן התוכנית המכלילית, היה נהיה עם נסן עתירי תוליה.

הוא עקש עד אימה, אומרים מקורבים על נסים. לא נוסגול לסבול לחצים, והם גורמים לו להתעקש. איומים בעניינים אותו על הרגלים האחריות. (זום 77)

שוב את הכלים

מאת רונת ורדי

האגדר רוג של השבוע החולף, יהפוך למלך ארץ. תנועת החירות, בידוע, אורבא אנדר רוגים. השאלה היא כמה זמן יוכל משה ארנס לרוב על חל הזה. האם ארנס ימנע מעימות גלוי עם נסים, שנהנה, כי גראה, מתמיכתו של שמיר. האם בתוקף תפקידו כיו"ר המבורות יצליח לבנות לעצמו מוקד בוח חליפי במצורת זאבן יורם אריה, ראוי לנסר, הגיע למצורה במשרד האוצר, ופיסס את הסוגיאל הגלום בה.

כדי להבין את עוצמת ההדהוד שהאיש בנה עם הכלי, צריך להיכנס ללשכתו בירושלים. עשרות רגמי וחלומות לביא בוויית וגולים שונים סוורים בחרו. לביא גורל בן למעלה מסגר ניכר ליתן שולחן. הליבה היה משקיע על תצלומי של בגין, בולל חקשה אישית. השבוע הגיע בני בגין ללשכתו של ארנס. כשסיימה את התסטר, אמר לו בערר בר, וקרא לו, לא הלבתי, כי ירעתי שלא אצליח לשבוע אותו. לבאן באחי לבר, כי אני יודע שצריך לשבוע אותו.

**אחרי הישיבה ניוס
דוד לוי אל ארנס חיבק
אותו ואמר, משה
האמן לי, מכל הלב,
אני מבקש ממך שלא
תתפטר**

יוס ראשון בנקוד, ישיבת הממשלה ביעצמה, לשכתו של ארנס מתכרבת לריון רגני נוה, הדובר, שומע את תוצאות ההכרעה הוא טוגר לחור המסור, אל אילנה הרליש. כמאן החלו העניינים לרוץ מהר, אילנה מחקשת למקורכי הסר, רגני גוה וסלי מירוד (עוד) יוצאים ללשכת ראש הממשלה.

אם שושנה לא הייתה נכנעה

מאת אורלי אזולאי-כץ

ששור בתחילת מהורות. כספ", הרבי"ם הסיעד את מלון ונשהמגמל אליו המיוקסות ריבר בהתנגדות מאור לא אסימטית, שמונה רוקה בריצות והנה וו וסעם הראשונה שרבין חשף את נשואו בנשוא הליבה.

כמו גם לאחריו, יובור ריבן את השבוע האחרון באחר הקשים והעמוסים. ביום ראשון מיר לאתר שהתחילה התצבע וימן ללישכתו את מוסר ורד ומשה קרת ואסר להם בקצרה "זה ה, חסר נסל", במקביל גזן והוא לאנשי משרד למנות שלשה חוזים שימקסו בפרק זמן דרייטס הליבה. את תמנות הנכב הענקית של הליבה, התלויה במלגתו, לא וסר.

למי ששונה שים כאשר החל הדיונים על פרוייקט הליבה, צאור עצמם יצחק רבין וסיר שרין, או מודעות חרז ובכחות, בחרות אחר נגר תמוריקים. לאחריו שיה רבין את רשון ושולשה חורשים. לאחר שנגבס למקורו כשריכיון ואחריו שגבר בניידות ובתנאים, שבע עומדים, יהיו בעיות עם הפרוייקט הזה. עכשיו, במבטא את הפרוייקט, מגלה רבין נתון מעניין, כעת בזמנו כשר כיתחן קיים 24 ריונים רבי משתתפים בכולם נעזרו לספוא מענה לשאלה ארן נתן להצלה לא הליבה. כשבעות האחרונים, כאשר הנושא הסך לשני במחלוקת, נתן רבין והוא שהיה הסה תקסיר במערכת המיוקסות, כל קסין כביר וכל עורר כיתחן קיבלו אישור להמר לחקירות את רשום בנשא. הליבה. נוצר מצב של סקין אנרכיה, מסביר אחי מעוררי, מכלל מנתה את הפה, כלם ריכבו, אלא הכל היה כטיקור, הכל היה באיזור. רבין לא רצה שבהחלפה כל כך גורלה יבוא משהו אחר, רבין לא יכלול להתמסר, כל מי שהיה לו מה לומר אמר.

עוד חדרה רבין לא להקין תבניות סגירה למיחות הליבה עד שלא תפול החלטה. ביום ראשון, לאחר ההכרעה, בדולר שתי תוצאות אלה. אנשי תצא ומערכת הביטחון קיבלו תדא להצטרף לרשון, ורוד עביר את התוצאות המרויכים על מיוקסות, מוכרם באשנים ולא במספרים.

(המשך מקומה וראשון)

ארנס אומר: "אתה יודע, היה כאן בין כל המשכנים ארנס שאמר לי 'תירע, גז עור היצמן התפטר לפני שעשה ואח יעצתי לו לא לעשות את זה, כי הוא סוציא את עצמו מהחיים המולימים. עצה ורמה גותי ליבאל הורכין כשרצה להתפטר. עכשיו אני אומר לך, משה ארנס, אל תתמסר. יקרה לך מה שקרה להם. השבתי לו: לא עסקתי בשיקולים כאלה, אבל יש הכול: יוצמן התפטר ועוב את מסלולו. ורובין היה ארנס ללא מלגה. אני נמצא עמק מאד בחיקה של תנועת החירות. יש לי מפלגה. אתה הולך על מבט לחורר, אולי בראשימפלגה בעתיד של אחרי שמיר. בשעלית, לארן לא חשבתו שאחרי אי פעם שר במדינת ישראל. לו היתה שאל אתי לפני עשר שנים אם אני אחיה מעם שר ביטחון, או שגורר כושיגנסון, הייתי אומר לך: עובד שמירות. להיות ראשיממשלה זה לא כתחום ולמוח. אני מבררס אוירונאוטי, אבל, תמים חוקים חתר".

אתה רוצה להיות ראשיממשלה? אס אתה שואל אם זה הלום חיי התשובה? היא לא. אינני שוכב על מיטתי ודומק כתישבים ארן להגיע לכן. אבל, אני כפולטיקה והפכתי לחיה פוליטית. אינני יודע אם הייתי בזה בתמלה. יש והשבער עד היום שאני חריג בגן החיות של הפוליטיקה. בגיל 61, אחרי 13 שנים ככנסת, פרס כסתר ישראל על תרומתו למדינה הגבריהל והכפיה, בהוגה כמבררס וראשי של התעשייה האווירית, שנה כושיגנסון, יורר משנה במשרד הביטחון - ארנס הוא באמת חריג פרוסטרדלי בגן החיות הזה.

**"יתכן שזה היה לנו
מודיעין טוב יותר
על מה שנועשה במערך,
לא היו היום
מפגינים ברחובות"**

ארנס משוכנע שאם לא היה לביא, לא יהיה כספ ולי יהיה גם חיסרון. את מה שקרה הוא מגדיר כמגוונים של "קטסטרופה". אולי זאת הסעה לבנת לקסלי ולברוק מה חושב העם על לביא כן או לא וגם על עתידה כבינלאומית? ארנס לא מתלהב. משאלי עם זה לא הפיטר שלו. גם לא בתחיות ככל מעם שים מחלוקת עמוקה בציבור. אבל, אני אומר לו, הממשלה הוואת הוביחה שהיא קרעה ומשחוקת כמתי השאלות המכריעות של ששונה תהליך השלום של פרס והליבה שלו. או מרוע לא במידות עכשיו.

ההסכם שהיה ביסוד הקמת הממשלה הוואת קובע, שהממשלה תבחר את מלון הקרנציה שלה. יש קרס מאר בין תפקידו תרבותי לבין אנרכיה. כל עוד שומרים על זהו הוא יש משחק ויש כללים. ברנע שחוצים אותו, יש גיבול. כינון כלכלי המערך הם המכח תנום. לדעתי חשוב מאד שטיי הצדדים יהיו על סף.

מבופתר עד הסוף, ארנס אומר שכן, יתכן אם כל כך הרבה אנשים אומרים לו ששעה כרתפסחות שלו, יתכן ויש כזה משחק. גם לו יש ספק, אבל הוא ישן טוב עם הספק שלו. הוא מוכר ארצות על המסע, על האנציה, על התחן הציוני שאפשר לכנות כאן תחן מכתיים ליהודים ועל כך שהיהיה האלה יבולים לעשות את המסע הנכב ביותר מנוג בעולם. ארנס. אם לא היתה ירידה מן הארץ של מהגרים אוירונאוטים כפי שהיתה בקירב דמוסאים, זה רק בגלל הליבה והאחר שהצבנו במגיניהם. יש לי הרגשה ובולול והר את הקיום אבהית, לאנשים האלה שאני מכיר רבים מהם אישית, חלוקם יהיו המלגות, כל נשלה את עצמנו שנים יעברו לטכסטיל.

אתה מבין עדיין את אלה שמבררים על עובדת ההרץ? לא. אני על איש שידר מן הארץ, אבל אמנו וראים שהיריה הווא איננה מה שהיתה למגן 80 שנה. יש ירידה של אנשי מקצוע מומנים. יש כאלה שישארו, אבל יש כאלה - והם ישראלים טובים - שיעזבו וילכו 'ציתנים' לעבור במקצוע בארצות אחרות. חשוב שבנין בעידן בו אנן חיים אנשים שהגיעו למימנות מקצועית גבוהה לא יעלימו עם כך שלא יוכלו לעבוד במקצועם.

על וקיר שלו חלה ארנס כממגירת כחבה של ברידר גריצמן מהגירוריק מיימם. הוואתה במשרת על הסכמת של שני בתי הוונחיות בארצ"ל למינוח מסוס ישראלי מקורי במינוח אמריקני. ארנס לקח את המסגרת והוא וואת רגם המלספיק של הליבה שלו ונולד היתנה. הוא חוזר להבטיקסאקאי שלו היה מריר האסתרית-חמשתית יותר. הוא היה אומר לי מבטא אסימטית קלו אני - והליבה - עוד ננוח.

מבוקש - הערך שריר

מאת רוני שקד

איפה לא חמכו אותו. ניסו בנרמיה, לא היה ניסו בגיו יורק וכנראה, כי הוא נפל למאונס איים. מנו לשכיר בארגנטינה שפונה. מבטסי. הוא היה צריך להגיע אבל הוא לא בא.

**שבו שלם חיפשו
אותו בכל רחבי
העולם. כשאותר,
הפציצו אותו מהארץ
במברקים ועלמונים**

ובליסטת שר היתירות יכנסים מסוף לא ידעו לאן געלה אברם סריד. רת כיום שלישי, סעדר, אחרי סבוע של חיפוסים, כצא יל מסטוב, ידעו של ארנס, את הסר העלם מכלול מאי-ידיהן בני ארנס, עכשיו היה קל יותר למפוטח לתנחן את מעילות הסיכנוע. לטריי ש בתוכה תלפון. ביום רביעי והפסיק עברה המדינה התליאבינית סעות נוממות: מאות מברקים ותחומים עיירי 250 חברי כירב חרות, תיקי התנועה, צעירי חרות, תאי הפטרנסטים, אסירי ביזו וסמם חבר תנועת החרות, ומכילה כקשה: אל תפיל את הליבה.

גברו עם המברקים והתחילו התלפונים - ביום חמישי בשעות הקרב יתנה חרעם לא לפעילים בברכה חרות לנצל לחץ של השא בני זיק.

שיחת הטלפון המברקים גולו זמן וחל יק רבנים ומישי כחצות נתן שירי והוא לקסירי הקבלה אל תעבירי שיחת לחצור. ביום שיש כשרי, ראש ממשלת ישראל, להפיק לשר סריי. ראש ממשלת ישראל, רוצה לשוחח אחריו. שר ליכרוד. אני סוגה אליו כראש ממשלה. אנו ששה את החלפתן לשונח גורל הליבה. שירי נסבר. כשרי, ראש ממשלת ישראל, כמאנו ערב משהו כראשיתלסית חרעם והסר שירי לעם ישראל, כי הוא הוא מכלל את חרעם באם והממשלה למשפחת שיעית ו'צבני' כער מריקס הליבה. ועם ליכרוד. מידע הוא בית ציר לשונח את פיו והגולת לכל ישראל על ההלשנות מודע ווא צילה את טובה הסייה על ראש הממשלה. אכל זה כבר לא עז. פרס שסע את ההכרעה והפלי את הליבה ששעה. והנה ידע.

שמן פרס יכול לשחרר את העניינים ולהתיר את התקבלה. אני משוכנע ששם הזמן יבטו מתעשייה האווירית שהחלטה הייתה לטובתם

מנה בשק שורה ארנס, לא אשים למעצות מהגרים וחרות ממלחיות. חלק גורל מהמגרים היו של תומכיו, משכנ, חלק אחר - של תומכיו חורשים.

כשעייים. מודע המאבק הפנימי בחרות ואו לביברלים קרם נסים מתחנן להיות נסן.

למה נסים לא התרגש מן הביקורת גברו ברוחו. זה לא משנה, אלא, מה שעשתה עיתון לאתר ההלכות וההתנסויות במשך שנה שבה עסקו בלימוד הסוגיה. זה לא משנה, מעריכים גורמים בלבד, רק אם לא יקרים הסכם האידול על הלימים עם זהות. בכל תמיס אחר חייב היה נסים להביא

שבוע על הכביש

מאת אריאלה רינגל-הופמן

קרוב ל-20 אלף איש מספידים את הלבאי ובוכים על עצמם • עכשיו מונח מטוס לבאי עם קרביים שפוכים בפינת ההאנגר ואף אחד לא נוגע בו • בחוץ, 20 איש, מותשים מהריצות המטורפות על הכבישים, שרועים על רצפת האספלט הכהה, אוספים אוויר, מבקשים: "תכתבי יפה על המת"

כבר שבוע ימים שקרוב לעשרים אלף איש, ואולי הרבה יותר, מספידים גוף מחזירי קי ובוכים עליו כמו שבוכים על המת. הלבאי נזרע, הם אוסרים, שחמו את הלבאי. טרם ודעו, הם אוסרים, הרע אותו, ויסלחו אותו. סובריים על הלבאי ובוכים על עצמם.

כיום בבוקר למסעל הענק, נעים בקבוצות, סגורים עם מנהלים וממונים עם מכוניות, צמודים לקולות הרוקים שאין להם שליטה עליהם, ויוצרים, עומק בנפנים, שם אם יזכר בקרב על הדרך הפועל או כמחמא על צומת שדה התעופה, במערכת הגדולה בעולם, מעט הם חלו חור חזית המבולגות, הכיסוי העשוי של המת היחיד, דור הקטן שובג את המטוס הטוב ביותר בעולם, היום הם מסוברים, אסומים לצד הים, מבקשים את שלום הדיילים.

כיום בבוקר למסעל, מתרחבים במשרדי המנהל הענקיים, נשלים לירושלים, חליאבי, אשורה, מתגלגלים עד ביחשאן, ובערב חוזרים הביתה, נרבים לערב חרש, מבט, מרחות חזות, מנסים בריק של מילה, מה נאמר, מנסים לפענח בחב צופו, לקלוט אותה המגיעה בסמך דה.

אנשי המרעים המרויחים, עומדים בצומת החומה ומסתכלים איך האש מכלה את הצמינים שפירו.

נהג אחר התעקש, ההפגנה שלבט, צרח נפנים

עובדיה הירי (בתצלום), 43, ראש פרויקט הלבאי, מכיר כל בורג במטוס שקורקע השבוע • איש קשה, שונא רשלנות בעבודה, שונא בינוניות, עקשן

להתחמק מהעשן שהורח הטטה אליהם, ויזם להוראות, מי שלא הביא מובע, קיפל את העיתון ושם על הראש, מי שלא היה לו עיתון, שם שקית חמם, מרחיק נראו כמו חתול הגדול שהיה עומד פעם, לצדיר הרחוב, ומותאם במים למצעים הצבאים כשאלו עזרו התקיימו.

באותו עשרה אסף מסקר הכוח המשטרתי את אנשיו, מרכז מספר חודרים קטנות ואלות מוניטין שטקסית חברה, אבר המפקד, קצת יותר מזה, נקל עבר רחש, הם הולכים ללחות את המטוס, אבר מישור, נסגור שוב, אמר לו, אלא שאור שישו צעק שובלס יבואו, שבערים למסלולים, והצמינים פונו בשקט והכריש נשטן.

רוע לפני שכולם התפזרו סגר איש ועד ריבון עם רוע צעיר שנתקע שם, תרסא אבר, כולנו לטובתכם, אבל אתם מסתובבים, אנהנו כבר מסובבים, אמר איש חורר, אכל אין הסגנת רהלוקס, גם אתם נשטתם חוליים וחלכתם לי.

גאון במכונס"ים קצרים

השומעים, קרוב כל יעברו שבועות או אולי חודשים עד שהמטוס הכללי יגשגש תובנית עבודה. אחרי הגיוס יבואו לתעשייה ויבשעו הצעזע סבניות ובריקט אסטרות ביצע, עשר חלופות, לשם כך, יעשו 100 איש, לא יותר, ומורכב בעשרים על עבודה, חצי שנה, אולי יותר, וזה כבר ייחל, אם ייחל, אם ייחל, במרויחים עצמם, ואין לא מרוב על חלופות שם כבר על קי היצור ושםם אם מגבילים את כמות המרשים, למתגרים וה לא יזון פיתרון.

במשך שנים היה הירי לא עבודה במכונס"ים קצרים, מגדלים חולצה שהיה פושט במשורר. על הגענו של משלוח סבניות היה מקבל התראה מראש ובאותו יום היה מפקד כלבושו, יום אחת, מספרים בתעשייה האווירית, התקשר אליו כנריאל גידור, מי שהיה מנכ"ל התעשייה, וחזריו על שישומו אצלו משלוח מנגמניה והררי מוזמן להוסיף לפניהם. הירי הגיע כסגור לירי, יורד, יהודי, איראני, תנוס סביר בחליפת מנועצות, נרסה, במך היה תרם מלון לראש התחנה, אני לא רוצה לראות אותו יותר בסגור לירי.

איש קשה הירי, אומרים מי שעובדים חזריו, שונא רשלנות בעבודה, שונא בינוניות, עומד על לח המנים, קשקש, בשטנם נאמר לו שאי אסור לרוחף למסוס הלבאי את כל המערכות המתחמכות שהוא רוצה בבנים, יא מהכלים, מה שאלה אמר לו, צעק לו, שאני צריך להשטור על מטוס פחות טוב מערב כשרים הקטנים ביותר, כשהשטן שהציע במסיבת, למחרת סבני בוח או אחר, אינה עונה על רדישותיו, ישב על מרטי החובנית, סירק אותם משרד, הרכיב בסדר חרש, אל תספיקו לי, אמר למתגרים, מה הצדית שלכם, אני רוצה מטרות, אבל כשהמטרות כיעות אצוליות, הם אומרים, יהודי צולל מינסה, יש בו, על מי ערומם, יותר מניצוץ של נאנות.

בשנתמיר עצה לרשת חורר, תובנון מלה שהוא אומר, ביום שלישי, בשעות הצהריות הוא חזר מנסיה עם חדר וכונית המר, כשהוא מביע לעזרו מצלע אליו גיטס בון, וישראש מועצת העובדים, ארגן, אמר לו בון, הולך לנחש את מבטב ההתמסרות שלו, מי שיביל לשבועות אחו שיעכב את החלטה כל שרק עכשיו גילו אותו, אומרים מוער, הכל היה נראה אחרת אילו הירי היה מתחיל את הסיבוב שלו לפני חודש.

ההוכחה הודיע אומר הירי, היא לא בניירות, היא באנשים, ומה שאנחנו הולכים לאבר זה צוות סבירות אחרת משקיעים מיליוני דולרים במשך ריבוע שנים כדי לנבט אתה, מרינת ישראל, על פ' הירי, משרת עכשיו לכל עבר את הגבס הקיר ביהר שיש לות, את הנבט האש, במנה גורל הבא האיש של מי שנידל את חנות הירי, הוא אומר, אבל מיטתו לו אכזב לא מרגישה.

משה קרן, מנכ"ל התעשייה האווירית נתן להם לשחרר קיסור.

תצלומים: רוי

מהלך הגורל במשורר של משה קרן, מנכ"ל התעשייה האווירית, וראים את מגרשי המנהל, תחכים את בניית תחנת ההנדה שמצורו השני של הכביש, את שיפולי הררים שמתחמכים במחוז, שישעור אלף איש עובדים את המגרשים האלה כל בוקר, קרן רואה אותם מגיעים, רואה אותם בארבע ידאום.

ביום ראשון, בערב, כמה שעות אחרי שהתפרסמה התלפחה, חצה קרן את המגרש ונא לבניין המסירות - בית החורר, ממסלת ישראל, אמר להם, קיבלה המלטה ואנחנו חוזרים לבנו אותה, צריך לראות איך נערכים לראותה, כמה שיותר מהר, למתן ולמער, אמר, אז נקיה, אנחנו, הסיף, טום כמה שעשינו ואת האנחה לא יקו מתייגנו.

גיטס בון, יורד מועצת העובדים, 19 שנים בתעשייה, 12 שנים במוע, כא מהסית היצור, אז מספיק, אמר לקרן, שבענו מספיק עד כאנחה לא נלך למבולת, ועכשיו הירי הופך לתחסיס לרבר ולתחיל לעשות, אחד כך מישור חתה את מבשר התלחוריה, קרן נבגד ועק.

ביום שלישי היו אומרים לומר ולהפגש, רדינו להיטס, אומר בון, אבל לא יא, בנהיים יעקב שיי, מוכר חורר, היה מקרה, הוא ספיל במפגשים בעצרו, כששש' חור, נסע קרן לפניהם במשורר הבסמון, בשקרת חור, נסעו שמי ובון למשטרת לה, המסירה את יום ההפגנת הרביעי, מתי יפגשוש נראה, אומר בון, בינתים יש כריס וחשבים יתור, אלא שגם בון יורד, שהותב בסמוך לו רבר, ומנק לקומה של קרן, שהיה, אז מרר, אז כשר יומיים, לא משנה אילו תולדות יקבל חורר, הן יצמסו להגיע לשם.

קרן, כמו המשטרה, כמו עם ישראל, עומד בעד נתן להם לשחרר נוחמים עד הגב לקרן, ויחל אנשי התעשייה האווירית קרב מאמץ, סימנו עריים, התנגנו למגישות, חורר וסחנו ניסומים לעומים העלו הרשים.

שרגא בריניס, מנהגם בכיר, 16 שנים בתעשייה האווירית, 82' בתפקיד סגור של עובדי הירי ראש מועצת עובדים, ישב עם יעקב ריבון, עי שמשען לתק מנהגישות, ישב עם יעקב צור, מה שניצור, הוא אומר, שלא יחזר מיסור מלכות לבנו, שלא יחזר מי שיגור לא יעזר, לא אמר לו.

גידור היה גלוי לב איתם, כשנתיים בחצינתו, בראיתו כוחות המסר הלבאי, וקא - סלולתולחית היה אז סירוף משקע נבסמון מוחלט להתחיל בפרוייקט, אבל עכשיו, אחרי שכבר עלה לבו יותר

לפרוייקטים אנדריקניים, הפרוייקטים שרוא הויר, אומר בריניס, הם הסורים ביותר בארזה, לא נקבל כמה רירמת רגל, שלא לרבר על כך שכתחמים האלו אין לנו מה לתרום להם, מי שמוכיר אותם טועה ומטעה, או חורר הבית, שרגא בריניס ויעקב שפי והמגרס היום, חיכו ליום ראשון.

בתחילת אוגוסט, מבט כימים הראשונים של החורש, כהתאם לתוכנית העבודה קורקע הלבאי, הוכנס להאנגר לתחנים, פידקו אותו לנמירי הריביו את הולף היום, שלש את הכוסית החוצה, הודיו אף הכופים, הוציא את כל הכספים, הד אומרים לעבור על המטוס כולו, לבדוק, לתקן את המערכות, להכניס שיפורים כהתאם לתוכנים שנאמסו כלהלך טעות הטיסה שעשה הכיסום.

עכשיו כונס כונס לבאי עם קרביים שפוכים כפינה האנגר ואף אחד לא נוגע בו, בחוץ, בשעות אחר הצהריים, מכרו כמו עשירים איש, מוחסית בריצות המטוסות בין אכן גבירול לחורר הפועל לצותב כספים, שרועים על רצפת האספלט הכהה, אומרים אוויר, תכתבי יפה על המת, הם אומרים, כגיע לו, מטוס טוב כזה לא ידא פה יותר הרבה זמן.

ביום השני של ההפגנות הוצאו נימס רעה, עשור אותו בסרבים שחורים, ויחלחו אותו לכסע החורר, עכשיו אין ילום כוח אפילו לחורר, ייחיה מנוסים, אומר מייכהו, אבל לא נסמכו לאנשים הכאמר ריני את הלבאי.

אם חזיר שבי יובס ועו העובדים של התעבייה האווירית מוכר הילי, היר בישורר של קרן עיטר החורר בביטות, ורק ויכוחו ורייכיו של היגיון מפרוץ עם ים בריצות, שיקט גם בלעבריים ייסא' שבי, גם בשידאססו הבדי הרירורווריון וייכססו ייסיכה לתון כפתוריו של המסעל הרח, וי, בסימם תפחור, יור הפלא כצנח בתעבייה האווירית, התחיל מלענה, כיוול חתנה כוועד העובדים כנגיד המתגרים גם אם הלה ביוכסם הנאצר כתחנה סקתחור, נסס כהתקן הכאקל למטבה שבה הוא יובס, הוא אינו ממוקם כמות הכשרה של העובדים, כסכסל החוצה לפעמים הוא קא, כחליף רגל (המשיך בעמרי 11)

לא להזיל דמעה

לבאי היה למעשה מטוס תוצרת ארה"ב, המורכב ביוקר מדרהים בישראל, ועל חשבונה • בשני שליש הוא היה גוף ומוח מיובא, ורק בשליש מוח ישראלי • בחלופותיו - היחסים הפוכים

מיליאיר רולד וחצי, את המנגינה האות לא כראי להפכיו, בן, כראי להפכיו, כי צריך ללמוד מן הניסיון שהור אותו תעשייה אווירית, שמעלה כמאות אחוזים מהערכת עלות הסיתור עד כה, כווע כנראה עכשיו שוכ, הטעם בהערכת יתרת הוצאות הפיתוח ועלויות היצור הוסף של הלבאי.

נתיב לטובתה שהיא כונה היום רק ככמה עשרות אחוזים, ולא כמאות, כי גם היא הפיקה לקחים משניארתיה, האם זה ניכור כל הגנה על הלבאי לא - רי כשעוד הערכה של עשרה אחוזים בהוצאות האחרות לפיתוח היצור, רי להסגר גם את תחסיב הבראית האוסטימי ביותר לכלתי-יראלי להלחסי.

הלבאי כולו על חסכונו, השקלים באים בתקציב המפסלה, ואת הוולרים שקיבלנו ככיוע מוויטנסון וכולנו, למחות כשנתיים האחרונות, להוציא חומשיו-חומש' על יבוא אחר מארזי, אין זה נסתר, שישראל לא שילבה מאופה תובדות מיתוח הלבאי, אם כבר, אז וווקא אריב לא שילסה, כי רוב הכסף שהיא תגלה למימון הפרוייקט חוד אליה מיר בהומנות לתעשייתיה, לסעמים כלי לעובד את חשבון הכנס כסנאנט, את הלבאי הם עוד לא הפסיקו למקד עד כה מימנו כעכסם לעצמם את ההפגנות היסטוריות באפריקה.

עם סנידת הלבאי, ישראלי לא תיסק לתקופת האבן, מפתח תרבו יבוצו ויחיות של כיוצרים ופרוייקטים שבהם יש לבו יתרון משקי, והם ריבם וחשבוים, יש לבו יתרון ועריין בהשקעה משמסא, אך יש לבו יתרון בהשקעה משמסאם יסיים, ללא היה בשני שלשים נהג ומוח מיובא, רק בשליש ית ישראלי-כחלופותיה - היחסים הפוכים, ולכן ויוקאם היוצרו לפירעמו הכבולוגי-המחיר.

לעניין הבאחה הלאומית: מה רע, מה פסול אי כלתי-מבוכי, ציפור יבואו חוצלת של צופירי סכסכיל, אספון אז מוויי, שלא נהיה נעליזדת על מפתח של היסטי-כנולוגיה, כי משה נטלים מלכות.

אין חיס באוהר לאומית אצולית-כאשר נשיו, צירי-אוססות כגויים ישראליים ובספערות יוסרה של מאור, מנשנים אבוקריה בישראל, באשר הפינים מתעניינים במנשרי השקיעים מחוצותנו, ואכסר היפאנים שפויים כחור פיר לקנות תרכיז חפודים ממכרז כרפמולר, לכי גואה, כאשר ספסלי ישראלי-סוכר כהלפולוגיה וורר ששס, ויום סנדיה מוכה במינבג באפריקה.

הסבה גייאס מפרקים כמלוצה כמיליאיר רולד וסירורים בתמישה מיליאיר רולד, כמה חוד שפחל כסכולוגיה אצולית-ספסלה ללכיא (המשיך בעמרי 11)

ידיעות אחרונות עמוד 5

יו שיש, י באול תשמ"ז - 4.9.1987

עמוד 4 ידיעות אחרונות יו שיש, י באול תשמ"ז - 4.9.1987

מאת סבר פלוצקר

בתחילתה של כל שנה, כדרך כל מורש סבדור, הגשום, מצוץ לעיני הסקרניות של הציבור חזרת דמיון בעיניהם בחולת הנושאת את הכתרת המלכה הלאומית. וזו תחילת המסכת (המחזה) שסודתה סודתה בין השנים המצוינות של סודתה הבלבולית לבין העיניים הצורניות של סודתה הסליטיות של בנק ישראל ומשרד האוצר לשנה הבאה.

התחילת של "התקציב הלאומי" נערכות בכל פעם כהנה, שהמדיניות הכלכלית הכלכלית הכלכלית השנה הן כלכלית ולשנות את המגמות הכלכליות שנתגלו בסיכומי השנה הקודמת.

האנשים המצויים ליד מכוניות החירוי המשובלות, שמגיעים לציבור הרחב רק הערכות מצב כלכליות, ידע הוא כוח, מידע הוא עוצמה, ואם הממשלה רוצה לשנות את ההתנהגות של הציבור בענייני כלכלה, היא סודתית לעצמה את הכוח להפחית באמצעות הממשלה.

שתיקה מתמשכת

מנהלה חדשה של מחלקת המחקר של בנק ישראל, י"ד אבי בן בסט, מצדיק ומסביר את שתיקת המוסדות החלוקת ומתמשכת של כלכלת בנקים. לטעמו, המערכת של התחזיות, התחזיות והחזאים הליברליים ששודדו בשבועות שלפניו התבססו על הנחות סבירות, שמציאותן המסקנית הכלכלית סתומה על פניה.

אנו עוברים באינטנסיביות רבה, אומר בן בסט, כדי לרדוף מה בדיקת קורה בארץ, השכר הריאלי שוב קוסם מעל המשוכה, גול ללא כל קשר למצב המעשי.

באשר, מאי וזינו עלה השכר הריאלי לשכיר 10.5 אחוז לעומת הרבע הראשון של השנה, ואנו לא מתכוונים להצטרף, שאיננו יודעים כיצד להסביר זאת. חן לנא, מבקשים החזאים, לשכור את הראש והאוזניים עד וזנו, עד שפנציה סופית, אחת ולתמיד, גם את האנוש של 1987. ואם לא נדע, נעלה השערה, גם סודתית.

סקס, אם הסיכונים המלא והחזירי המושלם יתחילו לטפס בראש החרד, ואז כבר לא יהיה מה לחיות, רק לחיות ולסמס את השנה שצברה. האומרים המתקנים של התקציב הלאומי לשנת 1987 וההערכות הראשוניות לשנת 1988, מכירים בבר היות חזר בן המספרים הכלכליים הכוללים שחוצנו ברום סקס לעיני הציבור הרחב בסבדור, על ניסיון לעצמנו את הרושם לגלגל בארץ את עיקר הממצאים החדשים הללו, ויסלחו הירידים בבנק ובארץ.

אנו מדימים וילון מעל לקס התחזיות של התקציב הלאומי המעורבן והמתערבן של 1987, ונחשפים גם את המראות האמיתיים של 1988. יש הרבה תנאים לתחזיות, וזוהי הנחת שאין לגמרי האומיות, כל למרות ההתחזיות, לשנת 1988, מכירים הכלכלית בדורה. תחזית אומית שנה גורעה בספק מן העיניים שנארגו בתחילתה, אך עדיין שנה טובה, שנת תחלה לאומית, 1988. שנה טובה אחת, מחייבת אלינו מבלוא שימתה, 1988 וכל מרחות השנים שער מוח העשור עשירות

בנק ישראל חוזה: 88' ורודה

לחשש במניין שנות גן העדן החדש. אין מדע שום שום עונש לחסאנו הכלכליים המותקנים של השנתיים האחרונות. קשה להאמין וזה התחזית של אנוס.

אינפלציה, מרחיקות ושבר, אם תישמר הקפאת שער החליפין של השקל עד סוף השנה הבאה, בנק ישראל ממליץ במסגרת המדיניות הכלכלית הריצו, להקפא את התיקונים לתקופה של עוד בשנה אחת. משך אינפלציה אינפלציה, כמו שהבטיח מר"ם ביכאל ברנע.

כדי שתחזית סהפנית זו תתקבל, דרוש שתחלה תנאי חברתי ופוליטי אחי: השכר לשכיר צריך לגדול בקצב עלוליות החזיות של המערכת. אך משרדים תיאום מוטל כזה - כיצד מקשים לשנתיים את השכר הריאלי? ורמז מוטל 1986 לבנק ישראל יש תשובה תשובת סבדור, על המעשים עם האיגודים הסקטוריים להכסיס במסגרת על המספרות שבר כללית של שלוש עד ארבעה אחוזים מעל לתוספת יוקר, וכשנה הבאה, ואז כל יתר הסכנות האדומות לטח מימוש של המדיניות האופטימית יעלמו ממע מעצמן.

במחשבות שולח, תשוב מראש המטה והמחנה על השכר אל המסגרת המוטלת, הוא, המשיח כבר חצה את הגבול, והוא רק מרחק קטן וניסיון יתנו לו רשמת את אשור הבנייה והתחלפת. המסכמים יתחד לבד.

בסוף השבוע שחלף, התקרב מאוד המשא והמתן על חשכר אל המסורת המומלצת • המשא והמתן על חזנה את הגבול, וחזר רק ממתין שקסר וניסים יתנו לו רשמת את אשרת הכניסה המשותפת

המסדי בן שני חיליידים, כמו אשקור, אבל המדיניות החדשה תכנן יא מוגבר. למרות זאת, האחריות של קופת משרד האוצר בבנק ישראל רגועים. היות מאמצות הברית, הכיסים המותקנים של יחיד תעלה, התחבובות ממוכנת עם ספקי נשק אמריקנים המשרד הדינמי של הפינאנס והשירותים סגמניה, מאפשרים סימן מלא של בן הגרעון השוטף כמאון התחלופים וכולל גידול של מעלה 100 אחוז, שזה 1.3 מיליארד דולר, כיבא הצבאי-מחזוני כלי להסתיי שם את הוועדוני לחץ לארץ, ועם כרס רצינית של רדדו.

לכיוון המעשה, תוך השמעת נקשה כמלה ומבטלת בעץ כדי לגרש את חזן רעה, מכסים כח חזן העתירה הכלכלית, כי כמל כל עיסקי יבוא ויצוא של חסות, שרדטים ודו, אהנו מאוונים לא רק לשנה השוטפת, אלא גם מעבר לה. אין לחצים, כרבי מנהל מחלקת המחקר בבנק ישראל

היה שנת בחירות, ובמדיניות אין מכים, לשיכר גם כשנה הבאה מצפים בבנק ישראל ובאוצר לעליה ניכרת בהכנסות המדינה הריאלית, כשם שמקדימים לעליה ניכרת בתוצר הריאלי, ואין עולה והחזון כלי שחללה הריאלי.

ולמה ממלכתיים מתפללים לשינוי ברפואי ההתנהגות הכלכלית של הצביר. ב-1988, תשוב עכשיו בנירות התבוסה של התקציב הלאומי, תוכנן הכאה תעלה הריבית המדינית לנשם כאחור אחר כלבר, אבל השמעת כנפיה המעש תגדל כשיעור המוצר והמחזור של המעלה אחת.

הבחירות מוקדמות

לכלכל ככר באוצר, המצוי כריו הפוליטיקה מכיש אחרון כוכבו כסינו מלמד, כי החזירות תמיר קלקל את תוכניות האיוון החזיות של המשק, שיל ולחזוני, פחד הסכסוך מפני כלכלת בחירות. פחד מוצר כהולס. עם זאת, גם הוא וגם

לכלכלנים מבנק ישראל וממשרד האוצר הכינו תחזית מוסכמת של "התקציב הלאומי" לשנה הבאה • תנאי המפתח: הקפאת השכר הריאלי למשך שנתיים והקפאת הפיחותים עד סוף 1988 • ההתייקרות במשך 87' תהיה רק כ-16 אחוז, ובמשך 88' כששה עד שבעה אחוזים, ממש אינפלציה אירופאית • מספר המובטלים יצטמצם ויתרחבו אופקי התעסוקה • היבוא הצבאי-בטחוני יירד, סוף הלבוא, והמשק ימשיך לצבור "רוקים" ולהשתחרר מהתחייבויות יורקות לזרים

בנק ישראל חוזה: 88' ורודה

אבי בן בסט, מנכ"ל בנק ישראל, מזהיר: כל כך בסדרת תחזיות המוסדות יתממשו גם בלסיהם ולא רק בגזונים כסטטיסטיקה. זו שאלה שגוררן מן המסל על ידי הכלכלנים כפוליטיקה ודגשנית מר.

באשר ל-88', זו שנה של אפשרויות מתוחות למימוש. אפשר יהיה להצריח את היבוא קצב כמל סן העליה כיווא (10% עד 11% גידול ריאלי כיבוא הסחורות מן הארץ, מול גידול ריאלי של 5% עד 6% ביבוא הסחורות אליהן) ולצמצם את הגרעון המסדי כ-200 עד 300 סאות מיליוני דולרים.

היבוא הצבאי-בטחוני יירד - סוף הלבוא - והמשק ימשיך לצבור לעצמו נכסים ירוקים ולהתחזר מהתחייבויות יורקות לזרים. האם התפתחות כזו מתיישבת עם הקפאה מוסכמת של שער החליפין, כלומר עם אפס פיתוח השקל?

מתייחס ועוד איד, אומרת קבוצה אתה של כלכלנים-חזאים בבנק ישראל. הלא דרוש משום שלא נראה כאחפ שנות 80' שום מחסור במטבע לצמד בק-אדגר ומרלכאום וזו מעט, לפני שנים, שר אוצר כשם הוא ונגיד בנק ישראל כשם כזה. השר והנגיד של היום הם מנהלים כלכליים לאומיים מקאליבר תוק, מאיכות גבוהה. אף שינויים נינוח, הם עומים עוד נגד. הם יסרו לנהל מדיניות כלכלית המוקדמת על הכתירות. אולי יעליזו לשכנע שלא להשתגע.

התקציב והמבוקש ומה על הילך הסודר הקבוע של המשק, הוא תקציב הממשלה השנה הוא ממוסמל ומרסון למפות. כחודשים יגואר עד יולי בביי הכלכלנים בבנק ישראל אומרים, שאין הכרח שכי יהיה גם ב-88'.

השנה הבאה היא שנת בחירות, ובבחירות אין מכים • לפיכך גם בשנה הבאה מצפים בבנק ישראל ובאוצר לעליה ניכרת בהכנסות המדינה הריאלית, כשם שמקדימים לעליה ניכרת בתוצר הריאלי, ואין עולה והחזון כלי שחללה הריאלי.

ב-88' לא יבוא התקציב המאכיל. השנה הבאה היא שנת בחירות, ובבחירות אין מכים, לשיכר גם כשנה הבאה מצפים בבנק ישראל ובאוצר לעליה ניכרת בהכנסות המדינה הריאלית, כשם שמקדימים לעליה ניכרת בתוצר הריאלי, ואין עולה והחזון כלי שחללה הריאלי.

הבחירות מוקדמות

לכלכל ככר באוצר, המצוי כריו הפוליטיקה מכיש אחרון כוכבו כסינו מלמד, כי החזירות תמיר קלקל את תוכניות האיוון החזיות של המשק, שיל ולחזוני, פחד הסכסוך מפני כלכלת בחירות. פחד מוצר כהולס. עם זאת, גם הוא וגם

הבחירות מוקדמות

י"ד אבי בן בסט: "אנחנו מנסים להבין מה קורה כאן"

החזירות, במעם הכל עדיין סתומ למיקוח עם המציאות. תיבנו מציאות של מדיניות, התחלופות של חזאים וקשות עורפו של הציבור כשחקן ראשי על במת המסך.

הנה במה דגמאות כלכלי: אם תחבשם הממשלה ההישיבים הכלכליים להיחזק כלילה אחת של מדיניות החזירות ותיכנס לסחודרת, עלולים ההישיבים הכלכליים להיחזק כלילה אחת של מדיניות החזירות ותיכנס לסחודרת, עלולים ההישיבים הכלכליים להיחזק כלילה אחת של מדיניות החזירות ותיכנס לסחודרת, עלולים

אבל, אם לשפוט לפי טונו, הן של סקרים בבריים וחזאים מנוסים בבנק ישראל ובמשרד האוצר, התוצאה האחרונה - של - היא לגביהם המשוב והבקעת. ייתכן, האין זו תריצירות מוגזמת, כיס לה סינים של אובססיה שכר גבון אובסס חסוב לבידיאות ההיכר, אך לא הוא לבדו. גם תחזית די ייחודית

לכלכלת ישראל עדיין נמצאת בירד האששות. אובסס בן, היא כבר לא שוכנת אכל החזיות החדשות של מיטב החזות ודרכי ייחודיות, מהיא חובל ללכת בכוחות עצמה רק יי, תובל, אם הרצה.

חברנו למרכז
טלפון אלקטרוני

ומיום רביעי 9.9.87
יוחלפו מספרי
הטלפון שלנו

רשמו נא לפניכם
את מספרי הטלפון
החדשים:

מעליות
ישראל
ליפט

שרות ותיקונים:
03-5792525

הנהלה ומכירות:
03-5792626

דיוענות אירועות אמצע

דיוענות אירועות אמצע

האיש ששחשף את ואנו

מאת צדוק יחזקאלי

בגלל הסקופ העולמי של פטר הונאם מואשם ואנו בגידה הונאם, תחקיר מספר 1 ב"סאנדיי טיימס", הסכים להיות עד הגנה במשפט, בעיקר משום ש"אין אדם יכול לתאר את מניעיו של ואנו כמוני" • הונאם מאמין שאלמלא הלך ואנו אחרי סינדר, הוא היה אדם חופשי

29 בינואר, בטמסטר, יום שני, לונדון. בעריכת "הסאנדיי טיימס" גלגורן מספר משהו על הגברת החדשה של "מורד" ואנו. פטר הונאם, תחקירן מספר 1 של העיתון, מונח מקומה. הגברת, ואנו, העסק לא היה טוב. כבר זמן רב מסתובב העיתונאי הסנסציוני הזה כהר געש שהתפרץ. עקבית אחרי ואנו, מרדכי ואנו. תחשה שהתחילה עוד כשהשניים שהו בארצות הברית לצורך תחקיר ראשוני. בטרם האטום. הונאם, ואנו, איתנו כבר כשנתיים לחזותי שם דיו ועקבו אחריהם. אלא שאיש לא היה לסנות לוואנו ודריכתו רתה.

הונאם סיפר לאחר את ואנו. "מי היה לעולם השני והואנזי שאל אותי, היה בטח סוכנת של המוס"ד."

ואנו, תיך, סיפר שפגש אותה בבית לסוד. לא היה לא תחילה איתו, אני זה שהתחלתי איתה, ולא, אני לא מתגבר לאחת ערב משותפת עם הונאם וסינדר. לא היום, היום אני עסקי, מתר, בעיני.

עוזב את העיר

במה שעות אחרי כך נודע להונאם שואנו שיהיה את התוכנית והרעיון שבעדו לעזוב את

מירוד" את תמונתו. סינדר הודירה אותו שעבדו, בשוהה, עלולים הישראלים למנוע בו ועדיף שיצונו לזמן מה. הבטיחה גם לקיים איתו יחסי מיין וזה עבר. הונאם מבר את התלפון בתחושה רעה.

היתה זו הסיחה האחרונה שניהל ואנו באיש חופשי. השגוע, על עקב בירה בלון ירושלמי, התאם, פרושל משהו, עלגלג ומוקו, הוא עיתונאי המחזיק סקופ עולמי. כמה מאות מטרים משט יושב מוטי ואנו על המסלל הנקשה באולם בית-המשפט המחוזי ונתנע לשלם את מחירו של סקופ זה.

ניסה סעודת אמו, אם כי הונאם אינו מוח להכתיש את תאורת הסקופ. עוד בשתיים בארצות הברית ניסה ואנו לשכנע אותו שאפרסם את הסיפור ללא שמו ומבלי שנשלם לו. לא הכניתי בשום אופן, אמרתי לו: "מי יאמין לסיפור הזה כלי שמין".

נס אם לא יורה בכך, מסגר, אונאם, בדבריו אלה, את העובדה שהחטימס" שילם לוואנו בעד תמונת הסיפור. העיתון אסר עליו לדבר על כך ובכלל. במקל לא עניין את ואנו, הוא לא ריבן עליו. אני הכירתי אותו בארם צנוע, לא השתגע על תחילתו בנסיון לגלות את כל הפרטים על חטיפתו של ואנו לישראל, רובם, אומר הונאם, כבר נחשפו. כעשרה מאות מבעד לברז, איך גירוש העבר ואנו מרירה של סינדר בסבירי ווסא - לישראל מן האנשים שעשו זאת והכי חשוב: לתשוקת את סינדר. חשיפתה, מבטיח הונאם, תביא למחאה איטלקית. ישראל עוד תהיה כבעה גדולה עם האטלקים.

נמל במ

בנינו הבנות והחיות בתן הונאם את ואנו בשבוע בארצות הברית. ואנו קוסלר, לרבי, במקור אינדיאני, אמין, לפניושה בחילומן, סינדר, הוא הדיע מסותר, אפילו רע. הוא לא רע אם אני מלמסר, אלא מהמימס. לאם לאם רכשתי את אמונו. סילנו בירה, נחלנו שוחות נמש, ואנו ריב על נצרות ופילוסופיה. סינדר שתגבר בעיני מפני שהמייני בצורה מוחלטת מהחיות, בנשיה האנגליקה בת כיוונה בנשיה חפשיה יחסית.

סינדר האסום חסם כמובן חלק מרכזי. הונאם נדהם, לרבינו, מהמירוד של הסבאי הווסר. איך נתנו לך לצאת מישראל עם המירוד הזה? תמה ואנו, סטור הונאם, הסביר שהאזורים עליו לא האמינו שיהיו, ליד מרוקו שהשכלתו ממוצא

ואנו: חופשי רועד ומפחד בבית המלון

יכול לחזק. וילולו באינמלגנציה שלו, מלגלג הונאם.

לא חרגש בוגד

לא, הוא לא חרגש שואנו מבקש למסר בסיסו. הוא סינדר לי שהיה לו בארץ כל מה שצריך, אבל משהו קרה לו כשהגיע לארצות הברית. סתאם הוא הבין את הנעה העדיקה. מלחמת לגנו האיצה אצלו את תהליך רחוק והחליט לנתק את שורשי ישראל. כבר אז החליט לפרסם את סיפור האמוס. הוא לא ראה את עצמו כבוגר, אלא כמי שעודו לביא שלום לסוהרת. הוא סינדר, למשל למסור את פרסומיו שהייתה עלולה לדעתו, למנוע לישראל ובביתו עובדי הבוה. לא תשק אפילו שם של עובד אחר, למרות שהאצרו בו.

ואנו חשש שיהיה, מספר הונאם, לא יריב על חטיפתו, רק על מוח. ואנו אמר לי סעם "הייתי אוח", אבל לאם לאם ידך אצלו המחת. זה ששוכנו הונאם, המהיר מספר 1 של ישראל, אם משהו מהשגידות הישראליות היה שונה או לא ואנו ומורד אותו מה שצמי לו אם יחשף סודות, אני משוכנע שהם שוקל הכל מחדש.

ואנו הייתה יודע למה יזיל אותו פירסום הסיפור.

ו שאלה קשה, מרה. הונאם ונוכר בישיבה התעבת שערב יום למי הפרסום, שלוש נשים לאר שילעמו עקבותיו של ואנו. התחבטו ואנו למסור למסר תחילתו להדיח את האבונות. ואנו, הוא ארם אמי, נאבי סעם, אבל הוא ירד אוח סינדר הוא לקח, ובכל זאת אני חושש, הוא מוסר, שאם היינו יודעים מה חולך לישות לו לא היינו מפרקים.

חץ נסילב קשת

האיש שכווחו בחולשתו

הוא החזיר לציבוריות הישראלית את המונח האבוד: איש כבוד

מה מאוחרות כל בוסה. כל אדם סדואה עצבו חסום יס לו טלפון בסכונות, וכעת גם התבשרנו שאפשר להשיג לו גם מוכרה אלקטרוני.

הסיפוי כל זאת להציבים הרופפים אחנו ככל אוסות, שנית, מונית סר רוח, קנין ומוסיקה מקליות בטלפון. אפשר להשתגע.

המערות צמיגים - המצאת משהחיה והחילו בת תוספי הדירה. הנה, כי המצאת האחרונה

שלו הן מקצועיות. עוסק בפני לחצים אריים מהליכור להורים כפטים גדולים להתנהלות לא מתנה. זה מופקד. לא סופוליסט וול. לא מינה אנטי שלומנו. אר"ה, תיקוף מבלי להיות נס רוח. אין אצלו משחקי יוקרה. אנטי סאור.

לא מתייחס לתקופתו של מודעי, מוט ועד רע. חרוץ. בא נוכח ליישנות העוועדה. קשוב לרנז המכריס. גאוסטודיה מגין את החיצות סלח. בנוסאים מסוימיס. בא אפילו לקראתם.

הנאנסת הבוכייה

אני מוכנה להסכים לרבינו של רוגי מילוא על האונס הקבוצתי שנעשה לשושנת ארכלינו, רק אם יאמר אותו הדבר על אביו שר. אטנס אצלו זה משה בשלחתי.

אלי כבר אחרי ההחלטה הקשה על הליכא, בשרב בבר מהמסעותיה וחילוני תפס של ארגינו. העמיד אותי ליד. לא ישנתי כל הלילה חסכו להחפשי (הכסחה והסתה) ריווחי. על בכיה. רעצה את רעצה. הנאנסת. גוכייה. בנות. פגוע הופינו רפאכ סרימיס בסליווייר וספורו שחליב נמש מתיס מווסר מרדיס לא כעניו שהיה נשאה סלה חובב נעניו הזה. וכל זה מלווה בחשיפה תקסודתה מדיכית. ששנה בדיקה עניינס, כאלו שוה מעניין משה. שופנה כול-בדוך עם חזנות והשקטילום. בניין האידס. מעשה האידס לשבת בלי סעם אך כלום לא ניתן לעשות זאת בלי צמיס.

היא הבטיחה להם להחליט לסינדר הונת. היא יורעת יפה מאוד שאת האטורה האת לא תוכל למסר. כך או אחרת, חייבים הרומאים שעליהם היא מוננה להחיר אותה משפטיית, לקניי תססס ודריס.

הכי בוער, הכי שחור, הכי מסריח

אומרים שהתופעה של הבעת צמיס במגנות, היא המצאה מקומית. התחילו בה תושבי הגדה, אחר כך אישם אותה המגנטיים, והיום המדינה, הנכח שהיא כה, כי לוהטא.

הצמיגים הם הדבר הופין ביותר, כיוון שהם לא מתחזקים, ולא מוחצים אומם במגנטות. הן למשא אתם אצל כל מאצרי. סאנר, כל בית-קברות לבנוניות. זה לא עולה כסף, וסל להעניי משמש למשק.

זה מאוד אמטבי. המשמשים בו מועים כי חזניו הוא חל סע ואנו אצל במחזרות הענין שלו הכי שחור, וחי מתאבק, וחי מלחית.

בוק היסו

אז קר רשע עדיית ניהוד, וזה ארם אכסרציוניס ודור. מורד, הוא עובר בעיני שלו ושואל כל חזון אר אמי.

להסיר את הכובע

אנשים יפים

אחרי הפרסומים של עמית מ-הארץ צבי ודאל וגם בעמוד "הקול" במרדו, זה על מלחמת הנוכה" במיה קוק, נמצאו אנשים יפים, שמבלי שהחבקשו, חשו לעזרתה של מיה קוק.

י"ר סניק תליאכבי של האגודה לזכויות האזרח, עירי שסען שוב, שילב מכתב מעיר נחום פינגרד מולאכבי. כמי שמביר את המאבק שמהלכת נ" מיה קוק כבוגר. תגובה" מצאתי לנכח לחזק את ידיה.

לארד הערסומים בעתונות ברב הובאת משפט שחטלו על גל סק, וחי מקר צק צלם 650 ש"ה כהשתתפות בחילום והצאות תל".

ר"ר רב ליה, מנהרית, כתב לי. קראתי בוענוע על הגברת סק ואני מצטרף אליך בקוץ לת. רבי" צק למסורת-בסך 100 ש"ה בתקנות שתמשכיל להעניק את הארץ לתוקרן, ובכח עוסק למנוכה" - תעלת למגל" להנכר.

אורה אר צילצל לעיר שור, ואמר שהא חזקס לאנורה 300 שקל. אר שיקר במרדו זה על המיוע שלהם. חזקסס למיה קק. מיה קוק מרה בהתנדות למשיכת.

לא זוכר.
סונאנאלאו, אגב, לא יוצא מביתו בלי סוגריה ראש הצבור.
— ראובן נכון יבכחרי הצעק מופנים למבשר ציור ייזן, מקיילת, 1922

[illegible][illegible]

א בכל יום מוכר סדר נשק לחיילי את צעמו. לעיתים חזקתו יצאו
והשק פריטים מתוך עיפתו שיצאו אל המועד, יהיה לו לקחת
מקורות וכל סמלי כוח שהחליט יתיר, תמיד מניח חשש אצל
המורגשים, כי אם יספיק – שירוק גושים ורומי עליו, ליתוח, אצל
הדבר על מבנה הדין, להחליט במקורם מבחר נשק ערי, המורה
עיסוק עם מוריה, ידאג, אולי וישת מרית עדיית נוספת.
מקום המבוא, אולי, אצמי ללי, כדון, נשק לאימיתות
מקום, (הבן של), חל, עקבות, נשק ממוסלם לנשק דחבי
החליט, החליט המבוע הדני, שנת 1968 שנת 1968, גם לי
הנור, אתר, מה שחללי לי מסיקוט נשק עריה, המורה.

באלווס אלערענ"י, שבעזן מהורר הנרפם כפאריס ונהנה
 ורצה איידע כעולם הערבי, ריכר במרדיות על סרשט. אידאנניס
 עט היינו 'נפנים'. נימית לעלות על העגלה מן הצר של
 שרשא. אכל הוציא אותי מן המשתק. הצינו אותי כמסור הארמני
 וזוהי.

[illegible]

הש
עלתה
את.
לפ
רסו
ישראל
האוי
ברגע
הוצר
למור
סמל
סע
מזא
א-ה
עירא
על
שנצ
המ
לכבו
לפנ
משלו
3,000
האל
לח
גבול
אנ
שאי
אמר
עשר
סוג
הפל
אכל
יצור
נשק
חיני

עם סיום העונה של החופשה המשפחתית, ולפני עונת הצ'יטרים מאירופה, תפוס חופשה נהדרת במחירים מיוחדים, מלונות אילת מציעים שפע של מבצעים ותוכניות בידור, הפלגות ביאכטות, פעילויות ספורט ימי, מועדוני לילה, מצפה תת-ימי, טיולי מדבר, ספארי ועוד... ועוד...

חייג 059 ובחר את המלון המתאים לך במחיר הנמוך לך

הדקל, טל. 73191, מ-24 ש"ח • מפרץ השמש, טל. 73105, פרטיס במלון.

בל, טל. 76122, מ-35 ש"ח • דליה, טל. 75127, פרטים במלון • היס האדום, טל. 72171, מ-24 ש"ח • עדי, טל. 76151, מ-35 ש"ח • קראון, טל. 73146, "פנאן בקראון" פרטים במלון

אדומית, טל. 79513, מ-32.5 ש"ח • אמריקנה, טל. 75176, מ-33 ש"ח • אלמוג-יס, טל. 79555, מ-58 ש"ח ז.פ.
בקעת הירח טל. 75111, מ-35 ש"ח • סן-טרופז, טל. 74161, עקוב אחרי מבצע "שירוטל" בעיתונים
צנטר, טל. 73177, מ-45 ש"ח • קלאב אין, טל. 79577, פרטים וחלוץ

גלי אילת, טל. 73122, מ-44 ש"ח • גני שולמית, טל. 75151, מ-40 ש"ח

הסלע האדום, טל. 73171, מ-41 ש"ח • לגונה, טל. 79444, עקוב אחרי מבצע "יירוטל" בעיתונים וריה, טל. 72151, מ-53 ש"ח • עקוב אחרי מבצע "יירוטל" בעיתונים ספורט, טל. 79102, עקוב אחרי מבצע "יירוטל" בעיתונים

אביה סונסטטה, טל. 79222, פרטים במלון.

המחיריט לאדם בחדר זוגי, לינה וארוחת בוקר, בתוקף מ-30.8.87 עד 7.10.87 (למעט 23-27.9.87 וסופי שבוע).

דאידע עם ארקיטע **ב-55 דקות**
מרכז הזמנות וזל אביב 03-5412222; ירושלים: 02-234855; חיפה: 04-643371; נתניה: 052-240724

10:7499 ידועת אחרות

1944-1945 **דרייטער פארשטייט**

